

Juhász Róbert

SMS

Az életemben két állandó dolog volt: te és az a régi fürdőszobaszekrény. Azt mondjuk, otthagytam neked, mikor legutóbb elköltöztem.

Minden ajtaján tükrök figyeltek, több szögből is láthattam, ahogy kitárt karokkal ülsz a padon. A hátsó támla, mintha átszúrta volna mellkasodat.

Egyik hónaljdon be, a másikon ki, akár egy krisztusi csocsóbabu. Nem én rángattam a kart. Csak álltam mögötted, s a hajadba túrtam.

Kurkásztalak. Számba vettem közös életünk tetveit. Ropogtattam őket fogam alatt. Felváltva. Ropp, szeret, ropp, nem szeret, ropp, szeret.

Aztán neon-pink festékkel befújtam emlékeink farakásának tetejét. Nem tudom, miért gondoltam, ez majd visszatartja a feledés tolvaját.

Pedig *Egy* üzenetet akartam csak küldeni neked. Pár karakterrel hosszabb lett. Törölnék, de fogalmam sincs, melyik szó volt felesleges.

DERENGÉS

Sárgán villogok. Tükör tekintetem indulni készül. A jármű jeges ablakain elcsúszó házak közül a Nap néha rám ló. Hunyorgok, mint az indiános regényekben a hős, aki a tűznél ülő rézbőrűeket lesi és nem szeretné, ha a retináján felvillanó láng elárulná.

Rád vetítem a sugarakat. Csak mert édes vagy. Ez a hajnal olyan ragyogó, hogy eszembe jut, amit a fényszennyezésről olvastam. Erősen megzavarja a repülő rovarokat és vonuló madarakat is. Sőt az éjszakai életmódot élő állatok táplálékszerzésében is problémákat okoz.

Téged is felkavar. Meg vagyok győződve róla, hogy vámpírnak születtél. Ezt bizonyítja a világosságra sötétedő szemüveged is. Aztán, mikor azt levetted, egy éjszakás nővér fáradt, vérágas szemei és néhány lopott szarkaláb nézett rám.

Én csendben szégyelltem magamat, hogy megint elhamarkodottan ítélkeztem, te pedig óvatosan átöleltél, s finoman eresztetted szemfogaidból a véralvadástgátlót meleg, lüktető nyakamba.

Szaszivánfalva, evangélikus templom (részlet)